

14. Sonntag im Jahreskreis

Ezechiel 1,28c - 2,5

In jenen Tagen, schaute ich das Aussehen der Gestalt der Herrlichkeit des HERRN. Und ich fiel nieder auf mein Angesicht. Da hörte ich die Stimme eines Redenden. Er sagte zu mir: Menschensohn, stell dich auf deine Füße; ich will mit dir reden. Da kam Geist in mich, als er zu mir redete, und er stellte mich auf meine Füße. Und ich hörte den, der mit mir redete. Er sagte zu mir: Menschensohn, ich sende dich zu den Söhnen Israels, zu abtrünnigen Völkern, die von mir abtrünnig wurden. Sie und ihre Väter sind von mir abgefallen, bis zum heutigen Tag. Es sind Söhne mit trotzigem Gesicht und hartem Herzen. Zu ihnen sende ich dich. Du sollst zu ihnen sagen: So spricht GOTT, der Herr. Sie aber: Mögen sie hören oder es lassen – denn sie sind ein Haus der Widerspenstigkeit –, sie werden erkennen müssen, dass mitten unter ihnen ein Prophet war.

2 Korinther 12,7-10

Damit ich mich wegen der einzigartigen Offenbarungen nicht überhebe, wurde mir ein Stachel ins Fleisch gestoßen: ein Bote Satans, der mich mit Fäusten schlagen soll, damit ich mich nicht überhebe. Dreimal habe ich den Herrn angefleht, dass dieser Bote Satans von mir ablasse. Er aber antwortete mir: Meine Gnade genügt dir; denn die Kraft wird in der Schwachheit vollendet. Viel lieber also will ich mich meiner Schwachheit rühmen, damit die Kraft Christi auf mich herabkommt. Deswegen bejahe ich meine Ohnmacht, alle Misshandlungen und Nöte, Verfolgungen und Ängste, die ich für Christus ertrage; denn wenn ich schwach bin, dann bin ich stark.

XIV Неділя Звичайного періоду

Єз 2, 2-5

Тими днями увійшов у мене дух, і поставив мене на ноги, і я почув Того, хто говорив до мене. Він сказав до мене: «Сину людський! Я посилаю тебе до сині в Ізраїля, до племен бунтівничих, що збунтувалися проти Мене, – вони і їхні батьки відступили від Мене аж по цей день. До сині в із безсоромним лицем і твердого серця, – до них Я тебе посилаю. Ти скажеш їм: “Так говорить Господь Бог”. Чи слухатимуть вони, чи не слухатимуть – це бо дім бунтівників в, – та нехай знають, що був пророк між ними».

2 Кор 12, 7-10

Брати! Щоб я через численні об'явлення не пишався, то дано мені колючку в тіло – посланця сатани, – аби бити мене в обличчя, щоб я не величався. Задля цього тричі благав Господа, щоб Він відступився від мене, та Він сказав мені: «Досить тобі Моеї благодаті, адже сила довершується в немочі!» Тому краще радо буду хвалитися своїми немочами, щоб оселилася в мені сила Христа. Через це радію в немочах, у клопотах, у нестатках, у гоніннях та утисках за Христа, бо коли я немічний – тоді я сильний.

Мк 6, 1-6

Того часу Ісус пішов до свого рідного краю, а за Ним йшли слідолюбці Його учні. А коли настала субота, Він почав навчати в синагозі. І багато з тих, хто слухав, дивувався, кажучи: «Звідки в Нього це? І що за мудрість дана Йому? І що за чудеса творяться Його руками? Хіба Він – не плотина, не син Марії та не брат Якова, Йосії, Юди і Симона? Хіба не Його сестри тут з нами?» І вони спокушались через Нього. А Ісус їм відповідав, що пророк буває без пошани лише у своєму рідному краї, серед своїх рідних і у своєму домі. І не міг Він там жодного чуда зробити, тільки оздоровив декількох недужих, поклавши на них руки. І дивувався їм хньому невірству. Тож обходив довколишні села, навчаючи.

Markus 6,1b-6

In jener Zeit kam Jesus in seine Heimatstadt; seine Jünger folgten ihm nach. Am Sabbat lehrte er in der Synagoge. Und die vielen Menschen, die ihm zuhörten, gerieten außer sich vor Staunen und sagten: Woher hat er das alles? Was ist das für eine Weisheit, die ihm gegeben ist? Und was sind das für Machttaten, die durch ihn geschehen? Ist das nicht der Zimmermann, der Sohn der Maria und der Bruder von Jakobus, Joses, Judas und Simon? Leben nicht seine Schwestern hier unter uns? Und sie nahmen Anstoß an ihm. Da sagte Jesus zu ihnen: Nirgends ist ein Prophet ohne Ansehen außer in seiner Heimat, bei seinen Verwandten und in seiner Familie. Und er konnte dort keine Machttat tun; nur einigen Kranken legte er die Hände auf und heilte sie. Und er wunderte sich über ihren Unglauben. Und Jesus zog durch die benachbarten Dörfer und lehrte dort.